

STRESZCZENIE

Cukrzyca typu 1 (T1D) to choroba autoimmunologiczna, spowodowana zniszczeniem produkujących insulinę komórek β wysp trzustkowych. Początek choroby występuje głównie w dzieciństwie, a leczenie wymaga dokładnego monitorowania poziomu glukozy we krwi i częstego podawania insuliny przez cały okres życia pacjenta. Pomimo zaawansowanych terapii insulinowych, oczekiwana długość życia osoby chorej jest nadal krótsza z powodu licznych powikłań wielonarządowych. T1D jest chorobą złożoną, na rozwój której wpływa wiele czynników, w tym uwarunkowania genetyczne (haplotyp związany z HLA klasy II, inne SNP nie związane z HLA), parametry kliniczne (rodzaj autoprzeciwciał, ich poziom, czas serokonwersji, obecność wtórnych autoprzeciwciał) oraz czynniki środowiskowe. Złożone interakcje pomiędzy tłem genetycznym a czynnikami środowiskowymi i klinicznymi wpływają na rozpoczęcie procesu autoimmunologicznego i późniejszy rozwój T1D u dzieci. Czynniki środowiskowe, między innymi te powiązane ze składem mikroflory jelitowej, jak również liczne patogeny, wirusy oraz dieta mogą modulować przebieg T1D.

Celem pracy doktorskiej jest poznanie czynników ryzyka cukrzycy i zbadanie mechanizmów rozwoju tej choroby.

SŁOWA KLUCZOWE: Cukrzyca typu 1, prognozowanie cukrzycy, autoprzeciwciała przeciwwyspowe, HLA, mikrobiom jelitowy